

* Trọn Bình Minh

Một thời cánh hợp tác lao động các nước Đông Âu trở về, đem theo câu thơ truyền miệng do chính những người máu đỏ, da vàng nên chân tính chất đặc biệt của người "cùng bềc" với mình:

Ăn nhanh, đi chậm, hay cười,
Chuyên mua đồ cũ là người Việt Nam.

Trước đó đã lâu làm rồi, trước có thời "Việt Nam dân chủ công hòa," đời sống còn nhiều thiếu hụt, ăn bữa nay, lo bữa mai, giặt giũ vá vai, thời cá coi như một hàng xa xỉ phẩm, nên không thể có chuyện bỏ đi nếu chưa may đánh rơi, đánh vãi. Vì vậy bà con đổ xô về để nói lên phẩm chất, tính cách "đặc biệt" của người Việt ta:

Việt Nam có tính cần cù
Thật rồi xuống đất thì phù ăn ngay

Sang thời công xã, chiến tranh liên miên, đất đai kiệt quệ, tài nguyên thiên nhiên bị thực dân vét khai phá, song lòng hào dân tộc luôn được khích lệ thời phòng, đến một cánh du hành nước ngoài họ nghe về Việt Nam - nào ruộng vàng biển bạc, nào anh dũng, giỏi giang, nào văn võ song toàn... phải vung bút ngòi khen:

Việt Nam hình Chữ S
So với thế giới cái gì cũng hơn

Năm 1960, trên báo Đông xuân hiện hàng loạt những câu thơ quen thuộc:

Đông là gì họ em ơi
Là không quen biết mà người với nhau

Ý nói vai trò của Đông sâu rộng đến một biển trời cả những người con ưu tú của đất nước tụ tập bên nhau, kể cả dân cày hay trí thức. Thời rộng rãi con mặt người dân, các Đông viên ĐCSVN không khác gì một băng nhóm vô công, rảnh rỗi, rách việc, rảnh rỗi, vô duyên, người người. Chưa đủ, còn là sự so sánh giữa Đông công xã Việt Nam với Đông công xã Liên Xô:

Bây giờ mặt biển Xô Liên
Cái liềm bên tay người liềm bên ta
Bây giờ mặt mặt hiu ra
Tây cai là người, Tây Nga là mình.

Quả bút tre cũng phải gọi bằng cây.
Thời kể bác đi gặp Các Mác- Lê Nin, giữa lòng quần chúng, những vận động viên na mách qué xuýt hiên:

Đông là mặt, bác là cha
Thì khi bác mặt, Đông ta goá chúng

Ông Trinh, ông Duân, ông Đổng
Ba ông đều đã làm chàng Đổng ta
Làm chàng chàng muôn làm cha
Thôi nên cứ sống dân ta thế này

Nghĩa là ăn đói mặc rách, trên chiến hào, nơi chiến trường giông bão, các chiến sĩ phải chịu
bao cam go, khổ sở như thế Đoàn Phú Tứ:

Giữa chiến khu võ vàng đói khát
Tiếng đói tôi chưa còn mất với rằng

Trong cuộc sống đời thường, nơi họ gặp gỡ và gặp mặt là mối yêu thương khấp:

Một yêu anh có may ô
Hai yêu anh có cá khô ăn dần...

Ngay cả với bao nơi khác cũng có đời sống, đời sống chỉ là sự phê phán những thói quen của các quan chức
chính, đời sống nhân dân đức độ:

Tôn Đổng là của vua quan
Nhà thơ là của trung gian như thế
Đổng Xuân là của thơ đời nhân
Vua hề là của nhân dân anh hùng

Nhân dân là người đi đầu trong mọi cuộc chiến tranh, người đi đầu của hàng đầu đầu bom và là
người đi đầu của thế sau cùng, bao nhiêu thành quả cách mạng đều do bọn cướp, lũ u manh ch
đồng là một giành giật, đúng như châm ngôn nổi: Thời kỳ các cuộc cách mạng là
các bậc vĩ nhân, thời kỳ các cuộc cách mạng là bọn cướp tén, thời kỳ thành quả cách
mạng là bọn lũ u manh. Sau thời kỳ 1971, xây lăng cho vua cha già dân tộc, trong dân gian lại
ram ran những đời đời:

Bác Hồ nằm trong lăng
Nhiều hôm bác bận nghĩ rằng giật mình
Rừng già chúng nó linh tinh
Tuổi tên của mình chúng ném xuống ao
Ao nào thì có ra ao
Cái tròn cái méo, cái nào cũng sâu
Hỡi rừng rừng Giáp đi đâu
Đôi tay a rừng Giáp lo khâu dệt vòng

Quả là một "khoa học hoá" cao độ của trung ương Đảng mình với việc đời đời tài ba, tài cây đa
Tân Trào đời cây đa Nhà Bò, đúng là một sự sắp đặt theo vòng tròn luân chuyển, như một triết lý
uy tín rừng Giáp. Miền Nam giới phóng, đời nước thoát cảnh nô xâm, anh em trong nhà thôi
đánh lẫn nhau, song nơi đói nghèo của thời họ chiến còn đời với họ quố khổ khi p:

Đều đời đời đời tá bầm xe,

Cuội đòng thiêu tá bán chè đen
Bên đòng trung tá bán kem...

Kính kị qu, bao giá trư thiêng liêng chao đơ, quy luật giá trư bđ đòng ti n hoành hành,
đi u khi n, chi phđi, đ n m c, ngđi dân làm th ngđi ca:

Trư ng tay canh b c non sông
Sinh viên đánh đr, anh hùng b m xe

Cánh trí th c, dù là "trùm chẵn," v n bu c phđi th t lên nh ng lđi ai oán, vô v ng nh t:

Ph m giá thđi nay đã h t rđi
Ch c còn th c ph m giá cao thôi
L đ ng tâm cũng không b ng l đ ng th c
Chân lý, chân giò... m t giá thôi

Sang thđi k đđi mđi, dân đen đđ c h đ ng tí chút không khí c a cái gđi là đđi s ng, văn hoá, tđ
do và bình đ n song vđi b n ch t thđi nát, vô h c c a lãnh đđ o "đ đ ng th ng không đi lđi đâm
quàng bđi... b n c a các b c ti n bói Mác Lê Nin (bói ra h vô và quét nhà ra xác ch t), vì thđ
công cuđ c đđi mđi mang ti ng là c a toàn dân b ng bi n thành công cuđ c đđi đđi c a các nhà
lãnh đđ o. Tính ch t không nh ng khác đđi mà sđ đê hên đđi trá, tđ nđi xã hđi còn phđi bày công
khai, đ n m c ngđđi dân nhđi th Tr n Đăng Khoa đđt về chđ gi u:

Buôn gian bán l n
Hay nói đđi mđi
Là ông c m đđu
Hay chđ loanh quanh
Là ông hành chính
Hay ra m nh l nh
Là lữ "b n dân"
C đ hđu hay đđi
Là quân tr m c đ p
Là b n vua con
ăn no ti n chùa
Là quân tham nhđng
Đ đ ng đđu c đ đ ng
Là lữ b t l đ ng
Tđ Khđi, M đđi, Anh
Trà, Khiêm, An, M nh...
M t bđy l nhđ
Sang, Dũng, Tri t, Phiêu
Bán đđt tđ tiên
Mi ng im nh thóc,
Quan thđy tr đ ng trđ
Báo giđi im hđi
Tính kđ bày mđu

Làm trâu làm chó...

Thi thơ nghĩ thơ nhàn ng câu thơ đã kết luận đợc bèn chốt cầa mọi vấn đề trong ngôi nhà xã hội chủ nghĩa Việt Nam, không cần vì n dñ n gì thêm, dù thơ kiêu truy n miến ng, dân chủ i (thay cho dân chủ) này còn rớt nhieu. Có chép cđi cũng không hợ t.

22-8-2008

* Tuy không có con số thơ ng kê đợ y đợ, nhàn ng số ngợ i phợ i chốt vì bợ t đợ ng chủ nghĩa Mác Lê Nin, cũng vĩ đợ i không kém số ngợ i chốt vì lợ t lợ i đợi kém, bom đợ n pháo bợ y tợ phong trào xô vi t nghợ tĩnh, đợi kém 1945, di tợ n sau 1975, và ba cuợ c chiợ n tranh chủ ng Pháp, Mợ, bành trợ ng Trung Quợ c, cợ ng lợ i

** Vợ công an trung quợ c thợ m sát thuyợ n nhân Việt Nam đợ u năm 2005, bợ lãnh đợ o bợ t miến ng, không cho báo chí lên tiến ng, khi sinh viên kéo nhau đợ n trợ c cầa đợ i sợ quán Trung Quợ c biợ u tình đã bợ công an Việt Nam chủ n lợ i giợ i tán, vì lãnh đợ o ra chủ thợ nghiêm cợ m, gợ i công văn chủ ng bợ o đợ ng tợ i tợ t cợ các trợ ng đợ i hợ c trong cợ nợ c...